आच्छाद *m.* Gewand
आच्छादक verhüllend; **°त्व** *n. Abstr.*
आच्छादन *n* Hülle, Bekleidung.
आच्छादिन् (—°) verdeckend.
आज *Adj.* Ziegen-, caprinus; *n.* N. *eines Mondhauses.*
आजि *m. f.* Wettlauf, Kampf.
आजिमुख *n.* Vordertreffen.
आजीगर्ति *m. patron. Name.*
आजीव *m.*, **°न** *n.* Lebensunterhalt.
आज्ञप्ति *f.* Befehl.
आज्ञा *f. dass.* **°कर**, *f.* **ई** Diener, Dienerin. **°करत्व** *n.* Dienst.
आज्ञान *n.* das Erkennen, Verstehen.
आज्ञाभङ्ग *m.* Bruch eines Befehls; **°कारिन्** einen Befehl brechend, nicht befolgend.
आज्य *n.* Opferschmalz.
आञ्छ्, **आञ्छति** ziehen, zerren.
आञ्जन *n.* Salbe, Augensalbe.
आञ्जनगन्धि nach Salbe duftend.
आटविक *Adj.* Wald-, silvester; *m.* Waldbewohner, Förster.
आटोप *m.* Aufgeblasenheit, Stolz.
आडम्बर *m.* Art Trommel, Lärm, Wortschwall.
आढक *m. n.* (*adj.* —° *f.* **ई**) best. Hohlmafs.
आढ्य wohlhabend, reich.
आणि *m.* der Zapfen der Wagenachse.
आत् (*Abl. adv.*) darauf, dann, ferner, und; so (*im Nachs.*) *Oft durch* **इत्** *verstärkt.*
आतङ्क *m.* Schmerz, Unruhe, Angst.
आततायिन् einen gespannten Bogen tragend, drohend.
आतप brennend; *m.* Glut, Hitze.
आतपत्र *n.* Sonnenschirm.
आतपवारण *n. dass.*
आता *f.* (*Instr. Pl. auch* **आतैस्**) Umfassung, Rand.
आताम्र rötlich. **°ता** *f.* Röte.
आति *u.* **आती** *f. eine Art Wasservogel.*
आतिथेय, *f.* **ई** gastlich.
आतिथ्य *dass.*; *n.* gastliche Aufnahme, Gastfreundschaft.
आतुर krank; bekümmert durch (—°).
आत्त *s.* **दा**.
आत्य *s.* **अह्**.
आत्म (—°) = **आत्मन्**.
आत्मक, *f.* **आत्मिका** (—°) das Wesen von — habend; aus — bestehend; -artig. *Abstr.* **°त्व** *n.*
आत्मगत mit dem eigenen Selbst verbunden, darauf bezüglich; *n. adv.* zum Selbst *d. h.* für sich (*d.*).
आत्मगति *f.* eigener Weg, eigenes Mittel; *Instr.* von selbst.
आत्मज selbsterzeugt; *m.* Sohn, *f.* **आ** Tochter.
आत्मज्ञ sich selbst kennend; die Allseele kennend.
आत्मज्ञान *n.* Selbstkenntnis, Kenntnis der Allseele.
आत्मता *f.*, **°त्व** *n.* Wesenheit.
आत्मन् *m.* Hauch, Leben, Seele, Allseele; Geist, Wesen, Natur, Körper; das eigene Selbst (ipse); *häufig* **°**— eigen; —° *wie* **आत्मक**.
आत्मनातृतीय selbdritt; **°द्वितीय** selbzweit.
आत्मनेपद *n.* die medialen Endungen (*g.*).
आत्मन्वन्त्, *u.* **आत्मन्विन्** beseelt, belebt.
आत्मप्रभ eigenen Glanz habend.
आत्मप्रशंसा *f.* Selbstlob.
आत्मबोध die Allseele kennend; *m.* Kenntnis der Allseele; *Titel eines philosophischen Werks.*
आत्मभू selbstwerdend (*Bein. Brahman's, Vishṇu's u. Çiva's.*
आत्मलाभ *m.* eigener Gewinn.
आत्मवत् *Adv.* wie sich selbst.
आत्मवध *m.*, **°वध्या** *f.* Selbstmord.
आत्मवन्त् beseelt, belebt; seiner selbst mächtig, verständig.
आत्मविद् die Allseele kennend.
आत्मसंस्थ in sich abgeschlossen.
आत्मसंदेह *m.* Lebensgefahr.
आत्मसम dem eigenen Selbst gleich. *Abstr.* **°ता** *f.*
आत्मसंभव *m.* Sohn; f. **आ** Tochter.
आत्मसात् कर् auf sich legen, sich aneignen.
आत्मस्तव *m.* Selbstlob.
आत्महन् die Seele oder sich selbst tötend.